

Ciència-ficció sonora

Text > XAVIER CASTILLÓN

Sumant les seves dues etapes musicals, amb Psychoine i en solitari, el cantant i compositor Jose Domingo (Girona, 1970) supera ja el quart de segle en aquest ofici tan inestable del rock, al qual s'ha mantingut fidel amb un compromís i una regularitat admirables, sobretot durant l'última dècada, coincidint més o menys amb la seva etapa mallorquina. A l'illa no només hi ha trobat un espai tranquil, idoni per viure i crear, sinó també alguns músics còmplices com ara Púter (Satellites) i Mané Capilla, que també han compartit amb ell la producció de *Tu piel es la galaxia*. Aquest ja és el seu setè disc en solitari des de *Suddenly* (2009), comptant *Temple d'aigua i llum* amb Isaac Ulam, i és probablement el més accessible, en el bon sentit de la paraula: un disc amb cançons tan directes que entren a la primera i de seguida demanen més escoltes, com ara «Me estoy elevando», un primer single

molt enèrgic que va aparèixer el fatídic 2020. S'intueix que la pandèmia ha allargat la gestació del disc, del qual l'any passat van anar sortint senzills nous («Tu piel es la galaxia» i «Nada de nada»), fins que, finalment, aquesta primavera ha arribat el llançament de l'àlbum, precedit d'una altra cançó amb missatge positiu («El pasado ya no existe, lo que queda está mejor») i una tornada perfecta: «Vengo del futuro».

Ara que ja tenim tot el disc, podem comprovar que som davant d'una obra conceptual: un «disc de ciència-ficció», segons l'autor, que narra a través de les diferents cançons o «vinyetes sonores» la relació entre un humà i una extraterrestre que arriba a la Terra a cercar-hi amor: una història captivadora que es reforça en la part gràfica amb una coberta concebuda com un cartell cinematogràfic, i també amb tres videoclips amb una estètica influenciada pel còmic, la factoria Mar-

JOSE DOMINGO. *Tu piel es la galaxia*. Jose Domingo, 2022.

vel i el cinema de sèrie Z. L'aparició estel·lar de la banyolina Mariona Aupí en la preciosa «Te veo brillar» és un altre al·licient per endinsar-se en aquesta gran metàfora sonora i visual sobre la pandèmia.

VERBALINE. *Choose to Be Free I i II*. Verbaline, 2022.

TONI BEIRO. *Sobrenatural*. World Music Factory, 2022.

Doble aposta pel rock Text > XAVIER CASTILLÓN

Format el 2013, Verbaline és un *power trio* (guitarra, baix i bateria) de rock alternatiu en anglès. El seu segon treball de llarga durada és un disc doble o, per ser més exactes, dos discos que funcionen com les dues parts d'aquest ambiciós projecte. Els dos volums de *Choose to Be Free* sumen setze cançons i gairebé setanta minuts

de música que puen del rock més contundent dels anys setanta i noranta (de Led Zeppelin a Pearl Jam o Red Hot Chili Peppers, segons la cançó), sense perdre mai el gust per la melodia. Unes lletres punyents que no eviten temes conflictius completen l'aposta d'un dels millors discos de rock gravats en molt de temps a les comarques gironines.

Un gran ofici Text > XAVIER CASTILLÓN

Toni Beiro (Olot, 1974) acumula ja una llarga trajectòria que, en solitari, l'ha portat a créixer com a cantautor que va alternant el castellà i el català en unes lletres sempre ben treballades i embolcallades amb ritmes diversos, entre el *pop*, el rock, el *soul* i el flamenc. En aquest nou EP de cinc cançons, Beiro juga a la nostàlgia

generacional amb l'efectiva «De vuelta al pasado», farcida de referents que pot compartir qualsevol persona que hagi crescut en els anys vuitanta. Beiro també se sap posar romàntic en temes com ara «Sobrenatural» i «Aura», i mostra el seu gran ofici en cançons que mereixen audiències àmplies, com ara «Si alguien nos ve desde fuera».